

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๘/๒๕๖๗

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

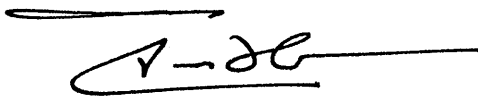
ความเห็น

คดีนี้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีศาลจังหวัดจันทบุรีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ความว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ให้สิทธิผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดขอให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทันที โดยไม่ต้องขอออกคำสั่งจากศาลให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกจากที่ดินก่อน เป็นการลิดรอนสิทธิและเสรีภาพลูกหนี้ตามคำพิพากษาผู้อยู่อาศัยในที่ดินเกินสมควร ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ บัญญัติว่า “เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัยและลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อชอบที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกหมายบังคับคดีเพื่อบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗๑ มาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕๑ มาตรา ๓๕๒ มาตรา ๓๕๓ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง มาตรา ๓๕๔ มาตรา ๓๖๑ มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ และมาตรา ๓๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าผู้ซื้อเป็นเจ้าของที่ดินตามคำพิพากษา และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษตามบทบัญญัติดังกล่าว”

เห็นว่า การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์สินของลูกหนี้ เป็นกระบวนการทางกฎหมาย เพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ก่อนการขายทอดตลาดเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจะต้องนำ เจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์สินของลูกหนี้ก่อน และเจ้าพนักงานบังคับคดีมีหน้าที่แจ้งการยึดทรัพย์สิน และการขายทอดตลาดนั้นให้ลูกหนี้ทราบทุกขั้นตอน หากทรัพย์สินไม่ใช่ของลูกหนี้หรือลูกหนี้มีข้อต่อสู้ใด ลูกหนี้สามารถโต้แย้งได้ก่อนการขายทอดตลาด การที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ให้ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี มีสิทธิขอให้ศาล ออกหมายบังคับคดีเพื่อบังคับให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินออกจากอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ โดยให้มีสิทธิตาม บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการบังคับคดีในส่วนที่เกี่ยวกับการขับไล่ด้วยนั้น เพื่อให้ผู้ซื้อทรัพย์สิน จากการขายทอดตลาดสามารถเข้าใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ซื้อจากการขายทอดตลาดได้โดยไม่ต้อง ไปฟ้องเป็นคดีใหม่ ทั้งนี้ ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเฉพาะกรณีที่ ลูกหนี้หรือบริวารเป็นผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์เท่านั้น การให้สิทธิผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด ขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีใหม่และไม่ต้องขอให้ศาลออกคำบังคับก่อน เนื่องจาก ลูกหนี้ทราบข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่า อสังหาริมทรัพย์ที่ตนหรือบริวารครอบครองจะถูกนำออกขายทอดตลาด และเมื่อมีผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด ลูกหนี้หรือบริวารผู้อาศัยยอมไม่มีสิทธิที่จะครอบครอง อสังหาริมทรัพย์นั้นต่อไป การให้สิทธิผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีจึงเป็นการใช้สิทธิ ตามกฎหมายโดยชอบธรรม ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของ บุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล ไม่ขัดต่อเสรีภาพในเคหสถาน และไม่ขัดต่อหลักสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง



(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ